

Zvířátka a loupežníci

1. Popros rodiče, ať ti přečtou pohádku.

Byl jednou jeden mlynář a ten měl šikovného oslíka, který mu pomáhal při práci. Po letech ale oslík zestárnul, práce už mu nešla od ruky, a tak ho mlynář vyhnal. Pořídil si místo něj mladého. Starý osel smutně krácel po cestě a najednou ho napadlo, že by se mohl stát muzikantem, protože má krásný silný hlas. Vydal se proto do města. Cestou potkal psa. I jeho vyhnal jeho pán, protože byl starý a už pořádně nehlídal. Oslík to dobře znal, a tak psovi nabídl pomoc.

„Nebuď smutný. Máš krásný hlas, mohli bychom se stát muzikanty.“

Pejsek souhlasil a společně se vydali do města. Na louce potkali smutnou kočku.

„Co se ti stalo?“ zeptal se jí oslík.

„Jsem už stará a moje panička mě vyhnala z domu.“

Oslík a pejsek proto vzali s sebou i kočku. Když procházeli kolem statku, právě odtud vyběhl kohout a vystrašeně kokrhal.

„Ty máš ale krásný hlas. Jsme muzikanti a jdeme do města, nechceš se k nám přidat?“ zeptal se ho pes. Kohout souhlasil, a tak už byli čtyři.

Pomalou se stmívalo a zvířátka hledala místo, kde by přenocovala. Zastavila se na kraji lesa. Kočka vylezla na strom a rozhlédla se. V dálce uviděla světýlko. Oslík, pes, kočka a kohout se vydali tím směrem, až došli k chaloupce. Nahlédli oknem dovnitř, a co neviděli? U stolu seděli loupežníci a hráli karty.

Zvířátka by byla ráda přespala v teple, proto se rozhodla loupežníky vylekat. Pes vylezl na hřbet oslovi, kočka vylezla na záda psovi a kohout si sedl na kočku. Všichni najednou začali zpívat – osel hýkal, pes štěkal, kočka mňoukala a kohout ze všech si kokrhal.

Loupežníky to tak vylekalo, že na nic nečekali a utekli.

Zvířátka se nastěhovala do prázdné chaloupky a spokojeně tam spolu hospodařila.

